

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **M. G.**

skazanego z art. 62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 października 2021 r.

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 6 lipca 2021 r., sygn. akt VII Ka (...)

w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku

oraz zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego z dnia 6 lipca 2021 r. o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 528 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

przyjmując, że przedmiotem wniesionego zażalenia jest li tylko kwestia niezasadnego przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku (art. 118 § 1 k.p.k.), zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 6 lipca 2021 r. upoważniony sędzia odmówił przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku wobec złożenia go po terminie (k. 583), w sytuacji, gdy jednocześnie z wnioskiem tym złożono wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie (k.

577-578). Skazany składając wniosek o sporządzenie uzasadnienia na piśmie jednocześnie wniósł o przywrócenie terminu do jego wniesienia. Procedując co do tego wniosku, Sąd Okręgowy w O. postanowieniem z dnia 6 lipca 2021 r. na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. *a contrario* odmówił przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku (k. 587). Powodem takiej decyzji było uznanie, że wskazane przez skazanego powody niedochowania terminu zawitego nie stanowią okoliczności niezależnych od strony (art. 126 § 1 k.p.k.).

Jednym pismem procesowym nazwanym „zażalenie”, obrońca skazanego zaskarżył zarówno postanowienie z dnia 6 lipca 2021 r., jak i zarządzenie z tego samego dnia o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku. Obrońca skazanego zarzucił postanowieniu obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść skarżonego postanowienia, tj.:

„- art. 126 § 1 k.p.k. poprzez odmowę przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia, mimo iż skazany spóźnił się tylko jeden dzień, a wskazane uchybienie terminowi wynikało z przyczyn niezależnych od skazanego, tj. z jego złego stanu zdrowia - ostrego zapalenia trzustki,

- art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. poprzez niedopuszczenie przez Sąd z urzędu dowodu z opinii biegłego lekarza chorób wewnętrznych - na okoliczność czy stan zdrowia skazanego wykazany dokumentami medycznymi mógł uniemożliwiać lub znacznie utrudniać złożenie skazanemu wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia w terminie, czy skazany mógł przechodzić ostre zapalenie trzustki zgodnie z dokumentacją medyczną, czy ostre zapalenie trzustki mogło uniemożliwiać lub znacznie utrudniać złożenie skazanemu wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia w terminie - co doprowadziło do niewyjaśnienia istotnych okoliczności dla niniejszej sprawy,

- art. 7 k.p.k. poprzez dowolne uznanie, iż skazany w żaden sposób nie wykazał, iż wystąpiła u niego przeszkoda, której nie mógł usunąć, a która spowodowała niedokonanie wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie, mimo iż jak wynika z dokumentów medycznych przedstawionych przez skazanego, stan zdrowia skazanego był zły, szczególnie z uwagi na zapalenie trzustki, co w efekcie

uniemożliwiło mu dokonanie wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie.”

Z kolei zarządzeniu z dnia 6 lipca 2021 r. zarzucił obrazę art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 3 k.p.k. poprzez odmowę przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku, pomimo, że istniały podstawy do przywrócenia terminu do jego wniesienia.

W konkluzji zażalenia wniósł o zmianę postanowienia i przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie oraz zmianę zarządzenia i przyjęcie wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku sądu II instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie trzeba wskazać, że w sytuacji, gdy skazany złożył wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku sądu II instancji wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia, chybionym było wydawanie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku jako spóźnionego, skoro faktu tego nie kwestionował skazany. Taki wniosek skazany musiał złożyć tylko z uwagi na wymóg wskazany w art. 126 § 1 k.p.k. W takim układzie procesowym w pierwszej kolejności powinien zostać rozpoznany wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku, a dopiero ewentualnie, po uprawomocnienia się postanowienia o odmowie przywrócenia terminu, można było wydać zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku. Tylko w takim układzie zarządzenie mogło zostać wydane i wówczas odnosiło się by już tylko do terminu złożenia samego wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku.

W takiej sytuacji przedmiotem zaskarżenia jest li tylko postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku, skoro w zażaleniu na zarządzenie z dnia 6 lipca 2021 r. zarzuca się fakt jego wydania, pomimo tego, że były podstawy do przywrócenia terminu. Oznacza to, że obrońca skazanego nie kwestionuje nieterminowości samego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku na piśmie.

Odnosząc się zatem do zażalenia stwierdzić trzeba, że nie zasługiwało ono na uwzględnienie, albowiem żaden z jego zarzutów nie jest trafny. Podnieść trzeba, że okoliczności przedstawione w zażaleniu nie mogą skutecznie podważyć stanowiska

sądu *meriti* w przedmiocie oceny zasadności wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku. Zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k. sąd może przywrócić zawity termin na wniosek strony, jeżeli niedotrzymanie tego terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych. Jest rzeczą oczywistą, że wykazanie tej przesłanki obciąża stronę, która wnosi o przywrócenie terminu. Nie ma zatem racji obrońca stawiając zarzut naruszenia art. 167 k.p.k. i oczekując zarazem od sądu odwoławczego przeprowadzenia postępowania dowodowego w celu ewentualnego potwierdzenia wersji przedstawionej przez skazanego, zwłaszcza gdy weźmie się pod uwagę także okoliczności związane z jego chorobą. To na stronie wnoszącej o przywrócenie terminu zawitego ciąży obowiązek wskazania wszystkich okoliczności, które uniemożliwiły jej dokonanie czynności procesowej w przewidzianym terminie, a także uprawdopodobnienie, że nastąpiło to z przyczyn od strony niezależnych, tj. przekonujący uzasadnienia zaistniałego uchybienia i wskazania podstaw swoich twierdzeń. Tymczasem, jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy w O., z informacji przekazanych przez skazanego oraz złożonej przez niego dokumentacji medycznej nie wynika wcale, aby stan jego zdrowia nie pozwalał mu na terminowe złożenie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Z przedłożonej przez skazanego dokumentacji lekarskiej nie wynika wcale, aby w terminie, w którym mógł zostać złożony wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku, był on hospitalizowany, czy chociażby przebywał na zwolnieniu lekarskim. Jak zaś wskazano uprzednio, przesłanką z art. 126 § 1 k.p.k., której spełnienie warunkuje możliwość przywrócenia terminu, jest występowanie okoliczności uniemożliwiających, a nie zaledwie utrudniających dokonanie czynności procesowej z zachowaniem terminu zawitego. Dla oceny zasadności wniosku o przywrócenie terminu zawitego nie ma znaczenia fakt, że skazany spóźnił się z przedmiotowym wnioskiem zaledwie o jeden dzień. Fakt, że pomimo tak ciężkiej choroby, jak sugeruje jej przebieg skarżący, skazany czynność procesową mógł wykonać już następnego dnia po upływie przewidzianego dla niej terminu świadczy o tym, iż uchybienie to wynikało wyłącznie z zaniechania skazanego i niedochowania zwykłej staranności. Tymczasem, skoro skazany, co wynika z załączonej do akt sprawy kopii badania USG, był w stanie udać się w dniu

16 czerwca 2021 r. do gabinetu lekarskiego celem wykonania tego badania, to również nic nie stało na przeszkodzie, aby np. tego dnia złożył wniosek o uzasadnienie wyroku, nawet w formie elektronicznej, co skutkowałoby zapewne wezwaniem go do uzupełnienia braku formalnego wniosku (tak przecież postąpiono po złożeniu wniosku w dniu 23 czerwca 2021 r. – k. 572). W tym zakresie nie sposób stwierdzić, aby konieczne było dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z urzędu (zarzut drugi). Rację miał zatem sąd orzekający, że skazany nie wykazał okoliczności, które skutkowały przywróceniem terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku. Skoro więc zarzuty zażalenia okazały się chybione, to zaskarżone postanowienie nie może zostać zmienione, albowiem przy jego wydaniu nie naruszono wskazanych przepisów prawa procesowego.

Z tych powodów orzeczono jak na wstępie.